

Bibel fir Kanner
presentéiert

De Start
vum Mann senger
Trauregkeet



Geschriwwen vun: Edward Hughes

Illustréiert vun: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

Adaptéiert vun: M. Maillot; Tammy S.

Iwwersat vum: www.christian-translation.com

Produzéiert vun: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Lizenz: Dir hutt d'Recht dës Geschicht ze kopéieren oder
ze drécken, soulaang Dir se net verkaaft.



GOD GEMAACH ALLES! Wéi
Gott den éischte Mënsch, den Adam,
gemaach huet, huet hien am Gaart
vun Eden zesumme mat senger Fra,
dem Eva, gelieft. Si
ware perfekt frou Gott ze
follegen a seng Präsenz ze
genéissen bis
een Dag ...



"Huet Gott Iech
gesot net vun all
Bam ze iessen?"

huet d' Schlaang d'Eva
gefrot. "Mir kënne vun all Uebst iessen,
awer eng," huet si geäntwert. "Wa mir
dës Fruucht iessen oder beréieren,
stierwe mir." "Dir
wäert net stierwen,"
huet d' Schlaang
geschmunzelt.



"Dir wäert wéi
Gott ginn." D'Eva
wollt d'Fruucht
vun deem Bam. Si
huet d'Schlaang
nogelauschtert an
d'Uebst giess.



Nodeems d'Eva Gott net follegt huet huet si den Adam dozou bruecht och d'Uebst ze iessen. Den Adam hätt solle soen: "Nee! Ech wäert net dem Wuert vu Gott follegen."





Wéi den
Adam an d'Eva gesënnegt
hunn, woussten se allebéid datt se
plakeg wieren. Si hunn d'Feigeblieder an
d'Schiertele gebéit, hu sech selwer ofgedeckt
a sech am Busch vu Gottes Präsenz verstoppt.



Am coole vum Owend koum Gott an de Gaart.
Hie woussst wat den Adam an d'Eva gemaach
hunn. Den Adam huet d'Eva virgeworf.
D'Eva huet d'Schlaang ugeklot. Gott
sot: "D'Schlaang ass verflucht. D'Fra
wäert Péng hunn, wa Kanner gebuer
ginn." "Adam, well Dir gesënnegt
hutt, ass d'Äerd mat Dären an
Distelen verflucht.
Dir wäert striewen
a schweessen fir

Äert
deeglecht
Iessen ze
kréien."



Gott huet den Adam an d'Eva
aus dem wonnerschéine Gaart
erausgestallt. Well se
gesënnegt hunn, goufen
se vum liewensgewënnene
Gott getrennt!





Gott huet e flammend Schwert
gemaach fir se dobaussen ze
halen. Gott huet Mäntel Haut
fir den Adam an d'Eva
gemaach. Wou huet
Gott d'Skille
geholl?



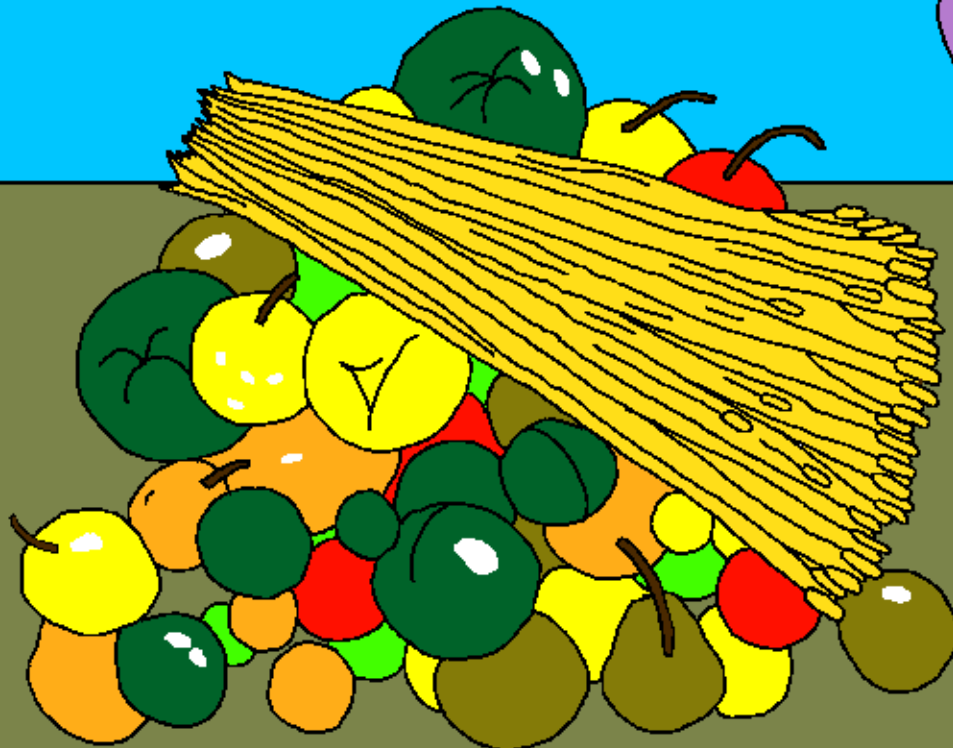
Mat der Zäit gouf dem Adam an dem Eva eng Famill gebuer. Hiren éischte Jong, de Cain, war e Gäertner. Hiren zweete Jong, den Abel, war e Schäfer.



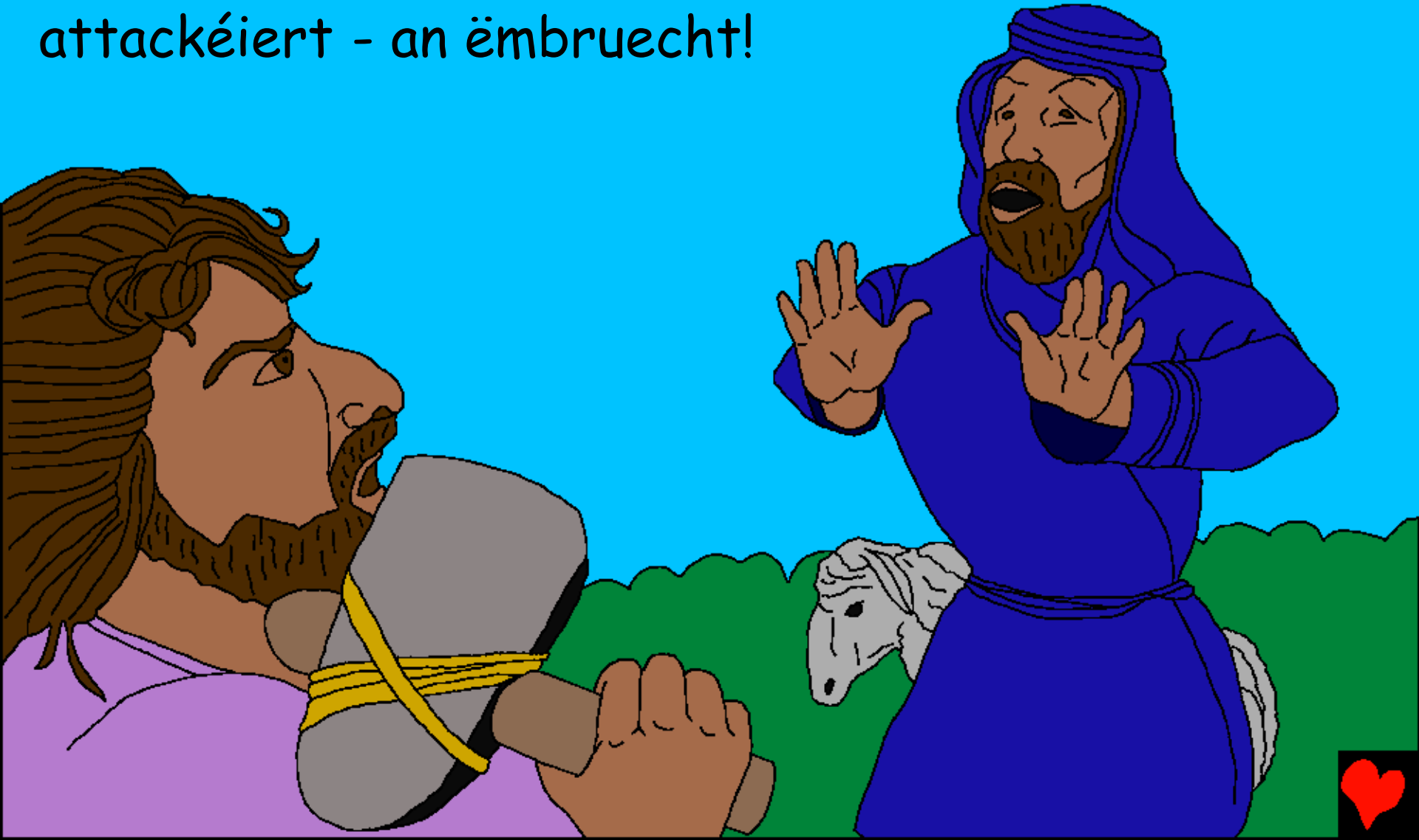
Enges Daags huet de Kain Gott e bösse Geméis als Geschenk bruecht. Den Abel huet e puer vun de Bescht vu senger Schof als säi Geschenk u Gott bruecht. Gott war fro um Abel sengem Kaddo.



Gott war net zefridden mam
Kain säi Kaddo. De Kain gouf
ganz rosen. Awer Gott huet
gesot: "Wann Dir maacht wat
richteg ass, gitt Dir net
ugeholl?"



Dem Cain seng Roserei ass net
fortgaang. Eng Zäit méi spéit
am Feld huet hien den Abel
attackéiert - an ëmbruecht!



Gott huet mam Kain geschwat. "Wou ass Äre
Brudder, Abel?" "Ech weess et net," huet de Cain
gelunn. "Sinn ech de Keeper vu mengem Brudder?"
Gott huet de Kain bestrooft
andeems hie seng Fäegkeet fir ze
bauen ewechgeholl huet an hien e
Wanderer gemaach huet.



De Kain ass aus der Präsenz vum HÄR erausgaang.
Hie war mat enger Duechter vum Adam an der Eva
bestuet. Si hunn eng Famill gegrënnt.
Geschwënn hunn dem Cain seng
Enkelkanner an Urenkelkanner

d' Stad
gefëllt déi hie
gegrënnt huet.



Mëttlerweil ass d'Famill vum Adam an dem Eva séier gewuess. Deemools hunn d'Leit vill méi laang gelieft wéi haut.



Wéi hire Jong Seth gebuer gouf, sot d'Eva:
"Gott huet mir Seth ginn fir den Abel
z'ersetzen." De Seth war e göttleche
Mënsch deen 912 Joer gelieft huet a vill
Kanner hat.



Op der Welt sinn d'Leit ëmmer méi béis ginn,
wéi eng Generatioun der anerer gefollegt
huet. Endlech huet Gott decidéiert
d' Mënschheet ze zerstéieren an
all Béischen a Villercher. Gott
war entschëllegt
datt hien de



Mënsch
gemaach
huet. Awer ee
Mann huet
Gott gefall ...



Döse Mann war den Noah. En
Nokomme vu Seth, den Noah
war gerecht a blamos. Hie
goung mat Gott.



Hien huet och seng dräi Jongen geléiert
Gott ze follegen. Elo huet Gott geplangt
den Noah op eng ganz komesch a
speziell Manéier
ze benotzen!



De Start vum Mann senger Trauregkeet

Eng Geschicht aus dem Gottes Wuert,
der Bibel,

gëtt fonnt an

Genesis 3-6

"D'Entrée vun Äre Wieder gëtt Liicht."

Psalms 119:130



D'Enn



Dës Bibelgeschicht erzielt eis iwver eise wonnerschéine
Gott, deen eis erschaf huet an dee wëllt datt Dir hie kennt.

Gott weess datt mir schlecht Saache gemaach hunn, déi hie
Sënn nennt. D'Strof fir d'Sënn ass den Doud, awer Gott huet
dech sou gär Hien huet säin eenzege Jong, de Jesus, geschéckt
fir um Kräiz ze stierwen a fir Är Sënnen ze bestrofen. Dunn ass
de Jesus erëm lieweg ginn an ass Heem an den Himmel gaang!
Wann Dir u Jesus gleeft a freet datt Dir Är Sënnen verzeiht,
mécht hien et! Hie wäert kommen an Iech elo wunnen,
an Dir wäert fir ëmmer mat Him liewen.

Wann Dir mengt datt dëst d'Wourecht ass, sot dëst zu Gott:
Léiwe Jesus, ech gleewen datt Dir Gott sidd, a gouf e Mann fir
meng Sënnen ze stierwen, an elo lieft Dir erëm. Kommt w.e.g. a
mäi Liewen a verzeit meng Sënnen, sou datt ech elo neit Liewen
hunn, an enges Daags gitt fir ëmmer bei Iech ze sinn. Hëlleft mir
Iech ze befollegen a fir Iech als Äert Kand ze liewen. Amen.

Liest d'Bibel a schwätzt all Dag mat Gott! Johann 3:16

